

Стійкість – це здатність системи зберігати поточний стан при наявності зовнішніх впливів. Більш стійким є таке підприємство, яке, при рівних зовнішніх і внутрішніх впливах, схильне до менших змін і відхилень від колишнього свого стану. Умовою стійкості до зовнішніх впливів є внутрішні властивості самого підприємства.

Саме вдосконалення самого підприємства призводить до підвищення його стійкості до впливу різних чинників.

Інноваційна активність підприємств є однією з основоположних характеристик їх інноваційної діяльності, що відбиває відносну ступінь інтенсивності дій, що містять ознаки інноваційних змін, прагнення мобілізувати потенціал необхідної кількості і якості, спрямований на досягнення переваг в конкурентній боротьбі за рахунок новизни, досконалості і якості продукції (товарів, робіт, послуг); підтримки творчої ініціативи співробітників; розвитку інноваційної інфраструктури; раціоналізації організаційних змін і інших дій інноваційного характеру.

МЕТОДИКИ ФУНДАМЕНТАЛЬНОГО ИССЛЕДОВАНИЯ: СОВРЕМЕННАЯ КЛАССИФИКАЦИЯ

Шевченко П.А.

*Научный руководитель: Бабайлов В.К., к.э.н., доцент
Харьковский национальный автомобильно-дорожный университет*

Наступаюча дослідницька епоха потребує удосконалення методології дослідження, розробки нових методик, углублення розуміння їх зв'язів [1], [2]. Одним із ефективних способів рішення цих проблем може стати класифікація методик. В 2011 році класифікація методик була проведена в монографії Бабайлова «Теорія методу» [3].

Однак на сьогоднішній час в зв'язі з інтенсивною розробкою нових парадигм важливіших напрямків діяльності були розроблені і нові методики фундаментального дослідження: основна теорія, основний закон і самі парадигми. А це призводить до значительного зміненню і углубленню представлення і о інших методиках фундаментального дослідження і до необхідності зміненню їх класифікації. Наразі доклад присвячено новій класифікації методик фундаментального дослідження.

Для досягнення цієї мети була використана удосконалена модель економічного фундаментального дослідження (табл. 1) [2].

Із табл. 1 випливає, що в сьогоднішній час всі методики фундаментального дослідження логічно розділити на такі групи (класи): фундаментальні; змістові; апробації; результати етапів фундаментального дослідження (залежності, закономірності, закони, основні закони і парадигми); методики формування понять.

Фундаментальні методики – це: Ідея, Гіпотеза, Концепція, Теорія, Основна теорія, Наука.

Экономическое фундаментальное исследование

Фундаментальные методики	<i>Три результата применения трёх содержательных методик (МОО, МОП, МРП): определения объекта; предмета (проблемы); решения проблемы</i>		
	Объект	<i>Предмет – проблемная, неизвестная фундаментальная связь объекта*</i>	<i>Методика решения проблемы</i>
Идея	Экономика	Неизвестная связи стоимости	<i>Результат решения проблемы</i>
			<i>Интуиция</i>
Гипотеза	Идея	Нет количественной зависимости	<i>Зависимость – предполагаемая, качественная связь стоимости с затратами труда</i>
			<i>Логика дискретных фактов производства</i>
Концепция	Гипотеза	Нет сплошной доказанной закономерности	<i>Закономерность, Тенденция, Принцип – дискретная количественная зависимость</i>
			<i>Логика доказательства, расчёта</i>
Теория	Концепция	Нет апробации закона другими законами и экспериментальным исследованием	<i>Закон – сплошная доказанная (рассчитанная) закономерность</i>
			<i>Контроль и Экспериментальное исследование</i>
Основная Теория	Теории частные	Незнание общего во всех законах конкретной сферы деятельности	<i>Закон, апробированный всеми законами и экспериментальным исследованием (но производством не апробируется)!</i>
			<i>Обобщение частных законов</i>
Наука	Основная Теория	Нет апробации Основного закона <i>Временем на Ведущую часть труда</i>	<i>Основной закон «Стоимость равна затратам труда» как результат обобщения частных законов</i>
			<i>Время</i>
			<i>Парадигмы (Глобальные стратегии) затрат: ручного, механизированного, предпринимательского труда как результаты апробации Основного закона</i>

Содержательные методики: методика определения объекта (МОО); методика определения предмета-проблемы (МОП); методики решения проблем (МРП), или апробации; результаты решения проблемы.

Методики апробации, или решения проблем образуют особую подгруппу методик. К ним относятся интуиция, логика фактов, логика доказательства, согласование (одобрение) другими законами, обобщение, апробация временем.

В заключение необходимо обратить внимание на то, что впервые методиками названы результаты решения проблем уровней фундаментального исследования. Они тоже образуют отдельный класс его методик – это: зависимость, закономерность, закон, основной закон и парадигмы.

Литература:

1. Бабайлов В.К. Организация модели разработки парадигм экономики / В.К. Бабайлов // Проблеми і перспективи розвитку підприємництва: Збірник наукових праць ХНАДУ. – №3(10), том 2. – 2015. – Х. : ХНАДУ, 2015 – С. 5-9.

2. Бабайлов В.К. Модель разработки парадигм: важнейшие свойства / В.К. Бабайлов // Новый коллегіум. – 2016. – № 3. – С. 48-53.

3. Бабайлов В.К. Теория метода: монография / В.К. Бабайлов. – Харків: ХНАДУ, 2011. – 232 с.